

Arbejdere, der er nogle af de slettest stillede i økonomisk Henseende, skal betale en ikke ganske ringe Pris for at faa Hyre anvist. Jeg beklager endvidere, at man ikke fra Ministeriets eller Udvalgets Side har villet være med til at ordne dette Forhold med Hensyn til ledige Søfolk i udenlandske Havnebyer.

Det vilde være den letteste Sag at faa dette Spørgsmaal ordnet paa en saadan Maade, at det blev saavel til Landets som til Sømændenes Gavn, hvis man vilde etablere Arbejdsanvisningskontorer paa vore Konsulater i de store Havnestæder i Udlandet. Det vilde da være meget let at ordne en saadan Administration. Jeg ved, at man fra Konsulaternes Side er stærkt inde paa dette Spørgsmaal og meget gerne ønsker at medvirke til, at Forholdene skal blive saa gode som muligt for Søfolk i Udlandet i Retning af at undgaa lange Arbejdsløshedsperioder og derigennem komme ind under daarlig Paavirkning og maaske mangan en Gang gaa til Bunds i de store Havnestæder, hvilket kunde undgaaes, hvis der var faste Regler for, at en dansk Kaptajn i en saadan Havn ikke maatte antage Mandskab, før han havde været paa Konsulatet og derigennem havde faaet Sikkerhed for, at der ikke var danske Arbejdere at faa. Jeg beklager, at den højtærede Minister slet ikke har villet ind paa dette Spørgsmaal. Jeg ser af de Udtalelser, der er fremkommet fra Udenrigsministeriet, at dette Ministerium har beskæftiget sig med denne Sag, er stærkt optaget deraf og meget henstiller, at Spørgsmaalet tages op af Handelsministeriet til fornyet Overvejelse. Udtalelserne gaar ud paa, at det vil være saa vel til Søfartens som til Landets Gavn i Almindelighed. Jeg ved ikke, om det skyldes Jalousi mellem de forskellige Ministerier; noget saadant kan man en Gang imellem spore gennem det parlamentariske Arbejde. Jeg ved ikke, om det er Tilfældet, men i saa Fald vil jeg meget stærkt henstille, at man ser bort fra saadanne Sagen ganske uvedkommende Forhold og endrægtigt søger at løse denne for vor Sømandsstand saa overordentlig vigtige Sag.

Vi foreslaar nu, at der om Sagen ned sættes et Udvalg, der skal kunne foretage sit Arbejde saaledes, at et Lovforslag herom kan fremsættes i Rigsdagssamlingen 1923—24. Det vil ikke være vanskeligt, eftersom der med Hensyn til Forholdets Ordning i Danmark ligger et fuldt udarbejdet Forslag, hvortil der kun lige behøver at tilføjes de Regler, der skal

være gældende for vore Søfolk paa udenlandske Pladser.

Vi har endvidere fra vor Side tilladt os at foreslaa, at der skulde udarbejdes en Lov om Arbejdstiden til Søs og om Skibes Bemanding. Jeg fremhævede under første Behandling, og det vakte den ærede Ordfører for det konservative Folkepartis store Forbavselse, at Sømændene paa vore Skibe har en Arbejdstid, der gaar op til 12—14 Timer daglig. Den ærede Ordfører tvivlede i høj Grad om, at noget saadant kunde være Tilfældet, og jeg saa mig derfor foranlediget til at gentage mine Udtalelser. Jeg beklager, at den ærede Ordfører ikke gennem Udvalgets Arbejde har kunnet finde sig foranlediget til at støtte vort Forslag om, at der bør udarbejdes et saadant Lovforslag, men ganske roligt ser paa, at vore Sømænd ogsaa fremtidig maa arbejde 12—14 Timer i Døgnet, og det Døgn efter Døgn, og at vore Fyrbødere arbejder op til 9 Timer om Dagen i det overordentlige vanskelige og anstrengende Arbejde, som Søfyrbødernes Arbejde er. 8 Timers Arbejde for en Søfyrbøder bør være tilstrækkeligt; man bør ikke, mener jeg, med Rimelighed kunne paalægge en Mand med et saa anstrengende Arbejde en yderligere Arbejdstid. For øvrigt er Forholdet i andre Lande, som f. Eks. Amerika og Norge, saaledes, at Søfyrbøderen kun arbejder i en begrænset Tid, leverer en begrænset Mængde Arbejde, leverer en bestemt Mængde Kul, og naar denne bestemte Mængde Kul er leveret til Fyrene, bliver han erstattet af en anden og faar sin Fritid. Det er et Slags Akkordarbejde, som er indført for disse Fyrbødernes Vedkommende, og det vilde være ønskeligt, om man kunde komme til noget lignende her; derigennem blev der en rimelig Begrænsning for Søfyrbødernes Arbejde.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Bemandingsskala skal jeg nævne, at Norge har gennemført en Bemandingsskala, og i Sverige er der udarbejdet Forslag derom, medens Forholdet hos os i Øjeblikket er det, at der ikke er nogen som helst Regler for, hvorledes et dansk Skib skal være bemanded, der er intet i Vejen for, at et stort Skib kan gaa ud uden en eneste Matros om Bord. Sejlskibsrederiforeningen for Fyn har nu definitivt vedtaget, at de ikke vil betale nogen Matros over 100 Kr. om Maaneden i Hyre. At tænke sig: 100 Kr. om Maaneden for en gift Mand, der sejler borte fra sit Hjem! Hvis man ikke vil sejle for den Pris, vil man gaa uden Matroser. Jeg anfører dette, ikke fordi